

ساختن فعل امر معلوم

هر صیغه امر معلوم، از همان صیغه مضارع معلوم ساخته می شود.

الف) ساخت امر غایب و متکلم

۱- اضافه کردن لام امر، به ابتدای هر صیغه از فعل مضارع

۲- حذف علامت رفع از آخر صیغه

ب) ساخت امر مخاطب

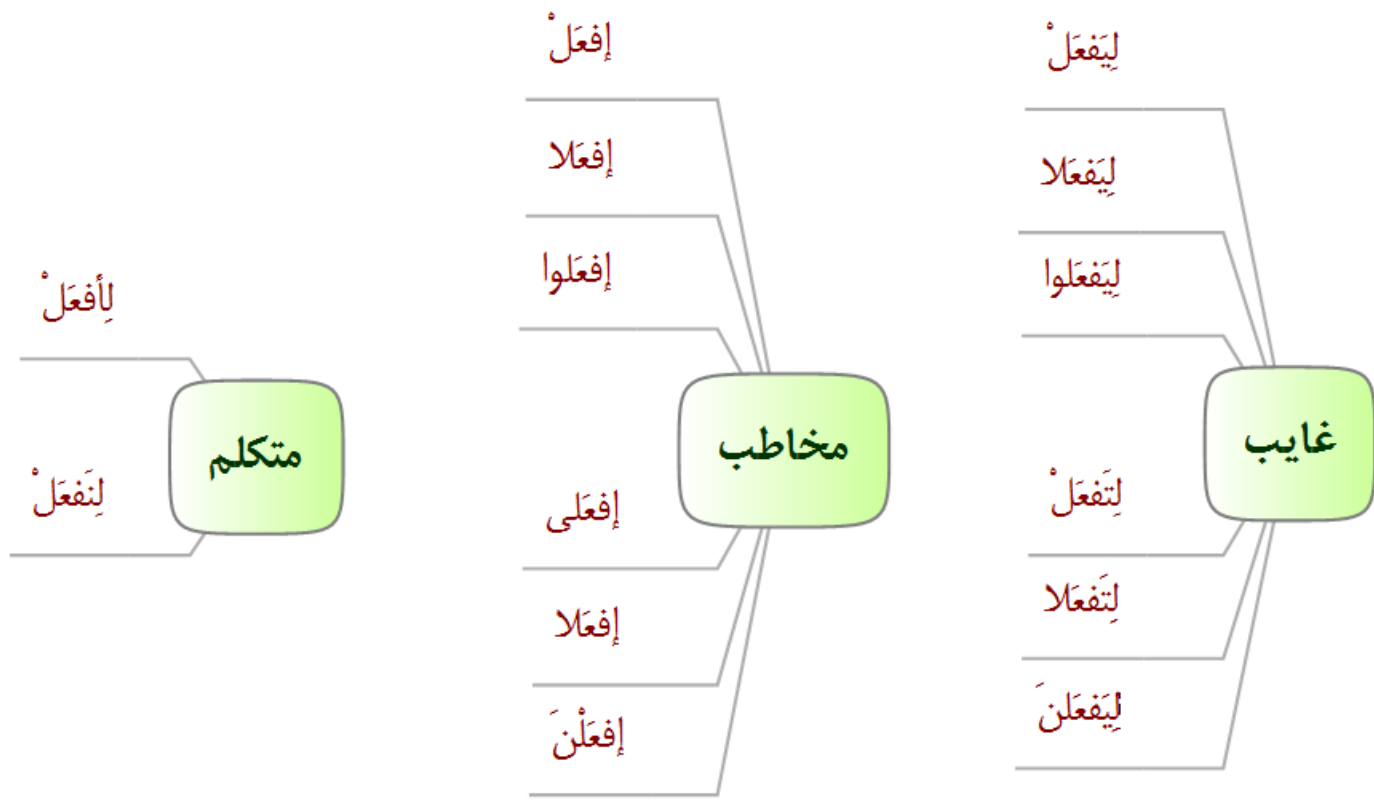
۱- حذف حرف مضارعه، از ابتدای هر صیغه فعل مضارع

۲- اگر حرف بعد از حرف مضارعه متحرک بود، چیزی اضافه نمی کنیم.

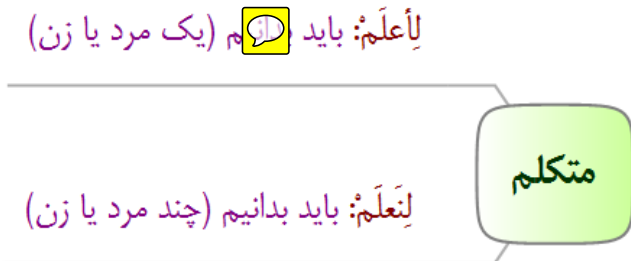
اگر حرف بعد از حرف مضارعه، ساکن بود، همزه متحرکی به اول آن صیغه اضافه می کنیم.

۳- حذف علامت رفع از آخر صیغه

صرف ۱۴ صیغه امر معلوم، از مضارع یَفْعَلُ

صرف ۱۴ صیغه امر معلوم، از مضارع يَعْلَمُ

همزه ای که هرگاه در اثنای کلام واقع شود، در تلفظ حذف، و ماقبل آن، به مابعد وصل می شود.

همزه وصل (همزه امر حاضر)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

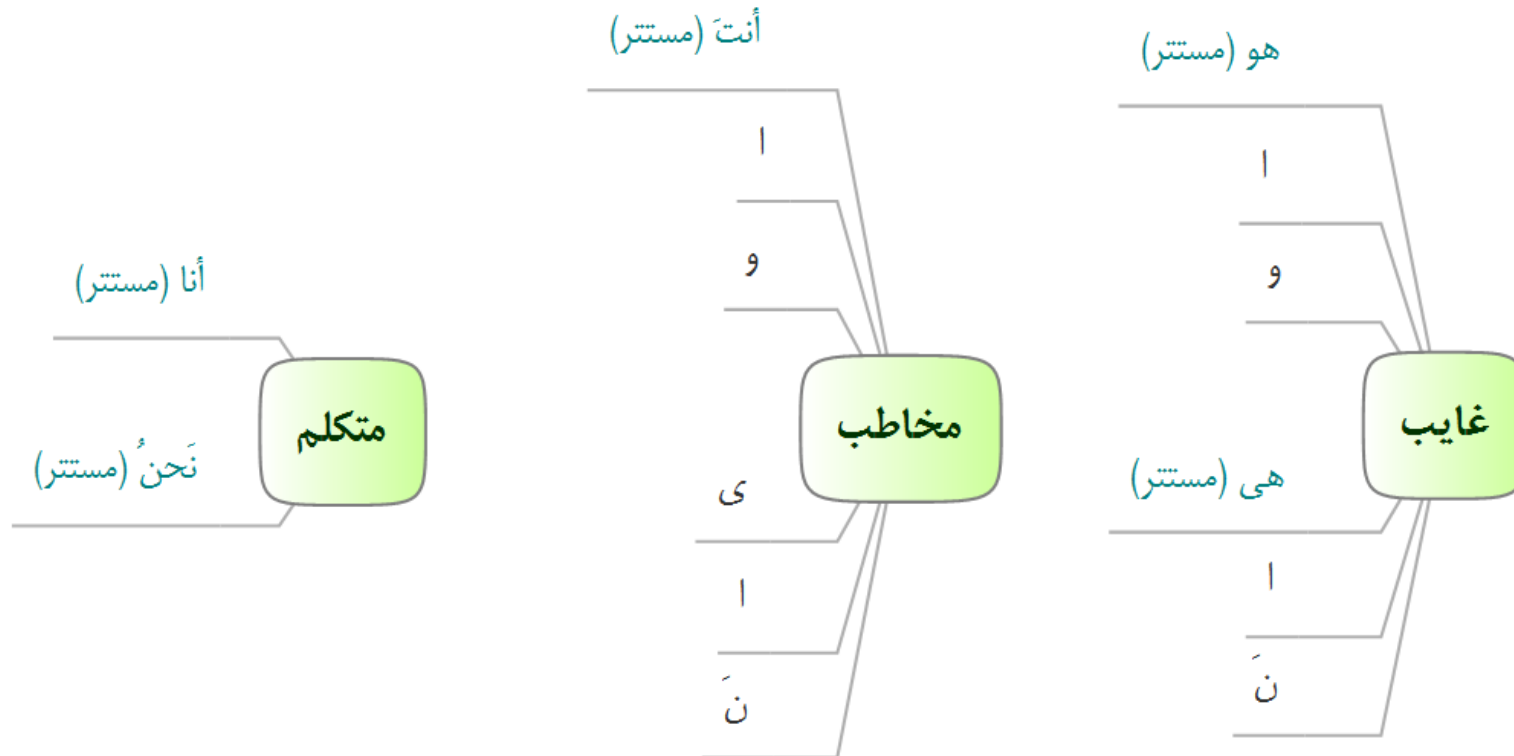
همزه

همزه ای که در اثنای کلام در تلفظ حذف نمی شود و موجب قطع شدن مابعد خود، از ماقبل می شود.

همزه قطع

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

ضمائر صیغه های امر معلوم ثلاثی مجرد

بجز ضمیر صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴، بقیه ضمائر، بارز هستند.

ضمایر فعل امر معلوم، مانند ضمایر مضارع معلوم است.